

РЕШЕНИЕ

№ 6958

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 21.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6683** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание изпратена от Патентно ведомство на РБ жалба на V. T. H. A., Ш., депозирана чрез адв. М. Д. Х. от АК - С. З., против Решение № 151/24.04.2020 г. на Председателя на Патентно ведомство на Република България, с което е оставена без уважение жалбата с вх. № 70115593/27.03.2019 г. срещу решение от 20.12.2018 г. на състав по опозиции за отхвърляне на опозицията срещу регистрация на комбинирана марка с вх. № 138014 – “V.”. Твърди се, че решението е неправилно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и при нарушения на материалния закон. Сочи се практика на СЕС и Е..

Ответникът – Председател на Патентно ведомство на РБ, в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. Б., оспорва жалбата с искане същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна – [фирма], [населено място], чрез процесуалния си представител адв. Д. Д. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие на административната преписка, краен акт по която е оспореното в настоящото производство решение, както и преписката във връзка с регистрацията на процесната марка.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото

доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 1 от ЗМГО, от легитимирано лице, адресат на решението, с което е оставена без уважение жалбата срещу решение за отхвърляне на опозицията.

Със заявка за регистрация на търговска марка № 138014/18.08.2015 г. е отправено искане до ПВРБ за регистрация на марка „V.“, комбинирана, за стоки от клас 6, клас 11, клас 17, клас 35 по Международна класификация на стоките и услугите за регистрация на марки /МКСУ/.

На 27.07.2016г. от името на V. T. H. A., С/О АВ V., Ш. в Патентно ведомство е постъпила опозиция срещу регистрацията на марка с вх. № 138014 „V.“, комбинирана. Основание на опозицията е разпоредбата на чл. 38б, ал.1, т.1 във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО(отм.), съответстващ на чл. 52, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО(Обн., ДВ, бр. 98 от 13 декември 2019 г.). С нея лицето по чл. 52, ал.1 претендира, че е притежател на по-ранна марка на ЕС №[ЕИК]„V.“, комбинирана, заявена на 07.11.2011 г., регистрирана на 03.08.2012 г. за стоки и услуги от класове 1, 2, 3, 4,5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, и 45 на МКСУ и на международна регистрация на марка с IR № 1274024 „V.“, комбинирана, с по-ранен приоритет от 22.08.2014 г., която е регистрирана на 12.02.2015 г. за стоки и услуги от класове 1, 2, 3, 4, 5, 6,7,8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 и 42 на МКСУ и е получила закрила на територията на Европейския Съюз по реда на Протокола към Мадридската спогодба.

Опозицията е подадена срещу регистрацията на марка с вх. № 138014 V., комбинирана, заявена на 18.08.2015г. за следните стоки и услуги на МКСУ:

-клас 6: „вентили, кранове, клапани от метал [с изключение на части на машини]; железария; колена от метал за тръби; кранове от метал за водопроводни тръби; отводнителни тръби от метал; пробки от метал; разклонителни тръби от метал; съединения от метал за тръби; съединителни муфи за тръби от метал; фланци от метал за съединяване на тръби; армиращи материали от метал за тръби; фитинги [тръбни съединителни части] за нагнетателни въздушни канали; фланци от метал [шайби]; фланци от метал за съединяване на тръби; втулки [метална кинкалория]; втулки от метал“.

-клас 11: „регулиращи и обезопасяващи приспособления за водни инсталации; обезопасяващи приспособления за водни или газови инсталации и тръби; регулиращи приспособления за водни или газови инсталации и тръби; водопроводни инсталации; водопроводни инсталации за баня; водопроводни кранове; водопроводни кранове за тръби; водопроводи за санитарни инсталации; смесителни кранове за водопроводни тръби; улични водопроводни кранове; фитинги за баня; водни ذخарващи инсталации; водни пречиствателни инсталации; водни промиващи инсталации; водни разпределителни инсталации; водни филтриращи устройства; водопречиствателни апарати и машини; ниворегулиращи клапани за резервоари; тръби за котли за отоплителни инсталации; филтри за питейна вода”.

-клас 17: „ударопоглъщащи буфери от каучук; тръбни наставки, неметални“.

-клас 35: „продажба на едро и дребно на вентили, кранове, клапани от

метал [с изключение на части на машини]; железария; колена от метал за тръби; кранове от метал за водопроводни тръби; отводнителни тръби от метал; пробки от метал; разклонителни тръби от метал; съединения от метал за тръби; съединителни муфи за тръби от метал; фланци от метал за съединяване на тръби; армиращи материали от метал за тръби; фитинги [тръбни съединителни части] за нагнетателни въздушни канали; фланци от метал [шайби]; фланци от метал за съединяване на тръби; втулки [метална кинкалерия]; втулки от метал; регулиращи и обезопасяващи приспособления за водни инсталации; обезопасяващи приспособления за водни или газови инсталации и тръби; регулиращи приспособления за водни или газови инсталации и тръби; водопроводни инсталации; водопроводни инсталации за баня; водопроводни кранове; водопроводни кранове за тръби; водопроводи за санитарни инсталации; смесителни кранове за водопроводни тръби; улични водопроводни кранове; фитинги за баня; водни захранващи инсталации; водни пречиствателни инсталации; водни промиващи инсталации; водни разпределителни инсталации; водни филтриращи устройства; водопречиствателни апарати и машини; ниворегулиращи клапани за резервоари; тръби за котли за отоплителни инсталации; филтри за питейна вода; ударопоглъщащи буфери от каучук; тръбни наставки, неметални“.

С решение от 20.12.2018 г., на основание чл.38г, ал.9 ЗМГО(отм.), съответстващ на чл.57, ал. 9, т.1 ЗМГО (Обн., ДВ,бр. 98 от 13 декември 2019 г.), опозицията е отхвърлена като неоснователна за всички стоки и услуги. За да вземе това решение, съставът по чл.38г, ал. 1 ЗМГО(отм.), кореспондиращ на чл.53 от ЗМГО (Обн., ДВ,бр. 98 от 13 декември 2019 г.), е извършил анализ за вероятност за объркване между противопоставената и процесната марки. В рамките на този анализ е сравнил стоките и услугите на марките в конфликт и е формирал извод за идентичност и сходство за всички стоки от класове 6, 11 и 17 и за част от услугите от клас 35. При знаците, съставът е приел липса на смислово сходство и наличие на визуално и фонетично сходство, дължащо се на съвпадението в четири от общо пет букви(звук), разположени на идентични позиции -,„V.“ и „V.“. След анализ на представените доказателства, съставът е сформирал извод, че опонентът не е успял да докаже, че неговата по-ранна марка е придобила повишен отличителен характер на територията на ЕС. Следователно е приел, че отличителният характер на по-ранната марка ще се определя от присъщата отличителност на знака. В случая е заключил, че по-ранната марка не е описателна по отношение на стоките и услугите, за които е регистрирана, поради което има нормална степен на отличителност. Като заключение, съставът е приел, че между сравняваните марки не е налице сходство, което да доведе до вероятност за объркване на потребителите по отношение на стоките и услугите, за които е установено наличие на идентичност и сходство. В заключение, е взето решение за отхвърляне на опозицията като неоснователна във връзка с всички заявени стоки и услуги.

Срещу решението от 20.12.2018 г. е постъпила жалба, на основание чл.42, ал.1, т.3, вр. чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО (обн., ДВ, бр. 81 от 14 септември 1999 г., отм.) от V. Т. Н. А., с/о АВ V., Ш.. Посочената разпоредба съответства на чл. 69, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО (обн., ДВ, бр. 98 от 13 декември 2019 г.), наричан по-нататък като ЗМГО. Жалбоподателят, който се явява опонент по опозиция вх. № 1330918/27.07.2016 г., счита обжалваното решение от 20.12.2018 г., с което

опозицията срещу регистрацията на марка с вх. № 138014 V., комбинирана, е отхвърлена като неоснователна за всички стоки и услуги от класове 6, 11, 17 и 35 на МКСУ, за незаконосъобразно. На първо място коментира сходството между противопоставените знаци. Счита, че опозиционния състав неправилно е преценил степента на визуално и фонетично сходство между марките, за което излага подробни мотиви. Отбелязва, че неоснователно е прието, че различната буква „А“ в състава на процесната марка, е със сравнително висока степен на стилизация и трудно ще се разпознае от потребителите. Напротив твърди, че липсата на хоризонталната чертичка в буквата „А“ е на практика най-често срещаният начин на стилизация на буквата, познат в търговския оборот от десетилетия насам. Констатира, че не е налице т. нар. „симетрия инверсия“ в състава на процесната марка. Отбелязва, че словният елемент „V.“ е изписан с шрифт близък до стандартния, като в случая стилизацията е минимална, тъй като липсва каквато и да е орнаментика и специфично графично изобразяване на буквите. Допълва, че словният елемент „V.“ в състава на по-ранната марка на ЕС No[EИК], същото е изписан със стандартен шрифт с минимална стилизация, което също допринася за визуалното сходство между знаците. Коментира, че сходството се засилва и от факта, че словният елемент „V.“, в състава на по-ранната марка, е оцветен в син цвят, като в същия цвят е оцветена и буквата „О“ в словния елемент „V.“ на заявената марка. Добавя, че горесцитираното се отнася и по отношение на словния елемент „V.“, в състава на по-ранната марка с IR № 1274024. Не приема извода на опозиционния състав, че фигуративния елемент е доминиращ в състава на по-ранната марка, тъй като е представен със светъл цвят, а словният елемент в случая независимо, че е с по-малки размери, е изписан с тъмен цвят и изпъква силно визуално. По отношение на фонетиката, счита че е между сравняваните марки е налице висока степен на сходство, тъй като има съвпадение на четири звука от общо пет. На следващо място изразява несъгласие с извода в оспорваното решение за липса на сходство между част от услугите в клас 35 на марките в конфликт, за което излага подробни аргументи. По-нататък коментира представените доказателства и отбелязва, че те по безспорен начин доказват повишената отличителност на по-ранните марки. На следващо място твърди, че високата степен на сходство между марките, както и идентичността и сходството на стоките и услугите от класове 6, 11, 17 и 35, би довело до вероятност от объркване на потребителите.

С уведомление от 09.04.2019 г. заинтересованата страна, заявител на марка с вх. №138014 V., комбинирана, е уведомена за постъпилата жалба и за възможността да изрази становище по нея в едномесечен срок. Страната представя становище на 10.05.2019 г., с което оспорва жалбата. Счита, че неправилно и необосновано в жалбата се твърди, че е налице объркващо визуално и фонетично сходство между заявената и по-ранните марки, за което излага подробни мотиви. Сочи, че правилно е извършен анализът за сходство между конфликтните услуги от клас 35, като напълно споделя изводът в оспореното решение, за наличие на сходство между част от тях и за несходство за останалите. Счита, че предвид специфичното естество на стоките и услугите от класове 6, 11, 17 и 35, опозиционният състав прави аргументирано заключение, че степента на внимание на релевантните потребители ще бъде висока. Отбелязва, че в оспореното решение е направен задълбочен анализ на представените доказателства за придобита

отличителност и правилно е установено, че те не са достатъчни да докажат повишена отличителност на противопоставените марки. Констатира, че при цялостната преценка за вероятността за объркване на потребителите опозиционният състав е разгледал специфичните начини на пазарна реализация на релевантните стоки и услуги – предимно чрез визуалния им оглед и възприятие, поради което визията на знаците е от съществено значение. В този смисъл счита, че ниската степен на визуално сходство между знаците е с по-голямо значение при цялостната преценка за вероятност за объркване в настоящия случай в сравнение с фонетичното сходство.

С Решение № 151/24.04.2020 г. на Председател на ПВ, на основание чл. 75, ал. 10, т. 3 ЗМГО е оставена без уважение жалбата срещу решение от 20.12.201 г. на състав по опозиции за отхвърляне на опозицията, срещу регистрацията на марка с вх. № 138014VALVO, комбинирана, като неоснователна.

Решението е получено от жалбоподателя на 04.05.2020 г., съгласно приложена разписка и писмо с изх. № 03-09-16/17.06.2020 г. от [фирма] на л. 80.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Преди всичко съдът съобразни това, че преди постановяване на процесното решение, но след образуване на производството по спора в ПВ, е приет нов ЗМГО, обн. ДВ. бр.98 от 13.12.2019 г., изм. и доп. ДВ. бр.92 от 27.10.2020 г. Съгласно §5, ал.2 ПЗР на ЗМГО този закон се прилага за исканията за отмяна и заличаване на регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. Предвид на това, че процесното решение е постановено след влизане в сила на новия ЗМГО, както и предвид съдебното му оспорване, не е влязло в сила, следва да се приложат разпоредбите на новоприетия ЗМГО. Въпреки това, по отношение на релевантните правни норми, няма съществени изменения, а единствено е променена тяхната номерация.

Оспореният в настоящото производство акт попада в хипотезата на чл.75, ал.12 ЗМГО. Същият, в съответствие с предвиденото в тази норма, се взема от Председателя на ПВ или от оправомощен от него заместник-председател. Компетентността на издателя на процесното решение – председателят на ПВ, произтича от ЗМГО, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл.146, т.1 АПК. Същото е постановено в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК, и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като съдът не констатира и пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигнатия краен извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл.75, ал.1 до ал.10 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да

мотивират неговата отмяна. Настоящият състав намира, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Такива съществени нарушения на административнопроизводствените правила не се констатираха. На всяка от страните в производството е даден достатъчен и законоустановен срок да вземе становище по исканията и възраженията на другата страна, а в тяхната съвкупност са обсъдени от административния орган в процесното решение.

Производството е образувано по искане за регистрация на комбинирана марка „V.“, срещу което искане е подадена опозиция от страна на жалбоподателя, като притежател на по-ранна марка на ЕС №[ЕИК] “V.. Производството по опозицията е съобщено на заявителя на марката, даден му е срок за становище, за искания и доказателства. След изтичане на съответните срокове и след изясняване на релевантните факти, производството по опозицията е приключило с постановяване на решение, което е съобщено на страните и заинтересованата страна е упражнила правото си на жалба, в резултат на която е проведено проучване и е постановено процесното решение.

Настоящият съдебен състав приема, че не са налице допуснати от органа съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на процесуално основание.

Относно преценката на материалната законосъобразност, съдът счита следното:

Разпоредбата на член 52, ал. 1 ЗМГО допуска за притежателите на по-ранно право върху марка възможността да подадат на основание чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО опозиция срещу регистрацията на знак, който е с по-късна дата на заявяване или приоритет. Разпоредбата на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО забранява регистрацията на марка, идентична или сходна на по-ранна марка, при наличие на идентичност или сходство между стоките и услугите на марките, когато съществува вероятност за объркване на потребителите, включително поради възможност за свързване с по-ранната марка. В този смисъл, за да се прецени дали е приложима разпоредбата на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО и дали е налице основание за уважаване на опозицията, е необходимо да се установи дали между заявената марка и по-ранната марка и стоките от клас 6,11,17, 35, за които се отнасят марките, е налице идентичност или сходство, и съществува ли вероятност за объркване на потребителите, включваща възможност за свързване с по-ранната марка, т.е. опасност потребителите да повярват, че стоките произхождат от едно и също или икономически свързани лица.

Според определението дадено в чл.9, ал.1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Във второто изречение на чл.9 е предвидено, че такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. При преценката за сходство на стоките/услугите следва да бъдат взети предвид всички относими фактори като тяхното естество, предназначение, начин/метод на употреба, дали са взаимно допълващи се или в конкуренция едни с други, техните потребители и обичайният им произход. Най-общо, стоките/услугите могат да бъдат определени като

сходни, когато притежават общи характеристики. Наличието на някой общ елемент може да създаде еднакво визуално и смислово впечатление, и поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността на стоките или услугите на марката и знака, съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката. Сходството между знаците следва да се преценява не само по себе си, а от гледна точка на вероятност за объркване на потребителите. Сравнението между знаците включва преценка за наличие на фонетично, визуално и смислово сходство, като общата преценка трябва да се основава на цялостното впечатление, което те създават. Тъй като масовият потребител поначало не прави педантично сравнение между марките, за да се прецени риска за объркване между тях е важно да се прецени сходството, а не различието между марките, защото това е, което остава в паметта и се възстановява във въображението на потребителя. Също така, доколкото заявената за регистрация и по-рано регистрираната марки са комбинирани, т.е., съчетание между словен и фигуративен елемент, то следва да се преценява цялостното сходство между тях, като се вземе и предвид факта, че потребителите нямат навика да анализират марката в детайли, тъй като се фокусират върху отличителни и доминиращи елементи по-лесно от колкото върху останалите елементи на марката.

Със заявка за регистрация на търговска марка № 138014/18.08.2015 г. е отправено искане до ПВРБ за регистрация на марка „V.“, комбинирана, за стоки от клас 6, клас 11, клас 17, клас 35 по Международна класификация на стоките и услугите за регистрация на марки /МКСУ/.

Жалбоподателят е притежател на по-ранна марка на ЕС №[ЕИК] „V.“, комбинирана, заявена на 07.11.2011г., регистрирана на 03.08.2012г. за стоки и услуги от класове 1, 2, 3, 4,5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, и 45на МКСУ и на международна регистрация на марка с № 1274024 V., комбинирана, с по-ранен приоритет от 22.08.2014 г., която е регистрирана на 12.02.2015 г. за стоки и услуги от класове 1, 2, 3, 4, 5, 6,7,8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 и 42 на МКСУ. Именно поради наличието на тази по-рано регистрирана марка, дружеството е подало опозицията.

Съдът приема доводите на административния орган, че стоките от класове 6,11 и 17 между марката на жалбоподателя, който е и лицето, подало опозицията като притежаващо по-ранна марка „V.“, и тази, заявена за регистрация „V.“ са сходни и идентични една на друга. От друга страна, правилно и законосъобразно, поради което съдът се придържа към това становище, че услугите от клас 35 за процесната марка представляват услуги за продажба на стоки, свързани с изграждането на водопроводни, санитарни, пречиствателни и отоплителни инсталации, които съществено се различават от услугите „търговия на едро и дребно, а именно с превозни средства, двигатели и машини (вкл. задвижващи устройства и строителни машини) както и части, фитинги и принадлежности за гореспоменатите стоки“ от клас 35 на по-ранните марки по своето естество, предназначение, насочени са към различни потребители и имат различни канали за предлагане.

От обективна страна предлагането на потребителите услуги, свързани с търговия на дребно и едро на автомобили, включително ремонт на закупени такива на жалбоподателя, по своето естество се различава от избраната икономическа насоченост на фирмата и заявената за регистрация марка „V.“, занимаваща се с водоснабдителна арматура, изработка и продажба на принадлежности, свързани с изграждането на водопроводни инсталации.

По този начин обстоятелствата за сходство и идентичност на двете марки следва да се отчете във връзка с избраните знаци.

От анализа на събраните по делото доказателства, съдът приема, че е налице частично визуално и пълно фонетично сходство между заявената за регистрация и по-ранната марка. Както се посочи по-горе, при сравнението на две марки и за да се прецени риска за объркване между тях, е важно да се прецени сходството, а не различието между марките, като се отдели внимание на доминиращите и отличителни елементи, в комбинираните марки. Доминиращ елемент е този, който благодарение на графичното си представяне, обуславя общото впечатление, което марката оставя у потребителя. Това за местоположение, мащаб, размери и/или използвани цветове. Т.е., един елемент следва да е визуално изпъкващ в сравнение с останалите, за да се приеме като доминиращ. Отличителен е този елемент от състава на марката, който в най-голяма степен служи за осъществяване на основната функция на марката да отличава стоките или услугите на една лице, от тези на други лица.

Визуалното сходство между двете марки се отнася до обстоятелството, че в двете марки фигурират 4 от общо пет общи букви, разположени на идентични позиции, които са използвани за създаването на марките. Следва обаче да се посочи, че буквата „А“ на заявената марка „V.“ е силно стилизирана, като липсва основополагащия елемент в нейната среда. Доминиращият цвят /червен/ при процесната марка я различава визуално от по-ранните марки–марка на ЕС „V.“ с рег. №[ЕИК], изпълнена изцяло в син цвят, а при по-ранната марка с IR № 1274024, словният елемент „V.“ е изписан с черни букви. В двете марки е различен шрифта, мащаба на отделните елементи, както и използваните цветове. По отношение на отличителния елемент – фигуративния обръч около словесния знак „V.“ в регистрирана марка № 1274024, който няма аналог никъде в границите на ЕС, следва да се посочи, че е неговата съществена отлика в сравнение с заявения знак, който не притежава такъв.

По отношение на изследваното фонетично сходство, се установява, че е налице частична идентичност между двете марки, доколкото са налице 4 от общо 5 букви, които са използвани за тяхното съставяне. Няма как обаче да остане незабелязано отново обстоятелството на различна буква „А“, която е използвана в съставянето на процесната марка „V.“ вместо „О“ във „V.“.

По отношение на визуалното сходство на двете марки, съдът приема, че е налице средна степен на сходство, тъй като не е налице сходно цялостно стилизиране, структура и цетова комбинация, както и не са използвани еднакви или подобни фигуративни елементи, които да съвпадат. По този начин средният потребител няма как да не направи разлика между изображението на различните марки. Изобразеният обръч се възприема

цялостно с останалите графични елементи на марка „V.“.

Приликите в графичното представяне на сравняваните марки са значително по-малко, отколкото разликите по между им – марките нямат идентичен фон /в процесната марка буквите са в червен и син цвят, а марка на ЕС „V.“ с рег. №[ЕИК], изпълнена изцяло в син цвят, а при по-ранната марка с IR № 1274024, словният елемент „V.“ е изписан с черни букви. С. на заявената марка е по-голяма, отколкото при регистрираната по-ранно на жалбоподателя. Нямам как да бъде преодолян и общественото известният факт, че марка „V.“ е позната в границите на ЕС, респективно и се познава от средния потребител, който е добре осведомен, като марка, която се занимава с производство и продажба на коли. Основният въпрос, който поставя чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО е дали сходството между сравняваните марки е такова, че би създадо вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на процесната марка с по-ранната марка. При наличието на вероятност от объркване и при подадена опозиция, марката не следва да се регистрира. Средният потребител, дори когато е добре информиран и умерено наблюдателен, не винаги подхожда с еднакво внимание към отделните видове стоки. Съгласно практиката на Е. /преди ОНІМ/ трябва да се има предвид, че степента на внимание на средния потребител е склонна да варира в зависимост от въпросната категория стоки или услуги. Колкото по-голяма е степента на внимание, толкова по-малка е степента от объркване. По - високата степен на внимание обикновено се свързва с три вида покупки: скъпи, не толкова чести или рискови покупки. При избора си той няма възможност да сравнява директно противопоставимите марки, както се прави това в настоящото производство, а трябва да разчита на изображението и на общото впечатление, запазило се в паметта му. В случая продажбата на коли представлява скъпа покупка, т. е. може да се приеме, че потребителите, купуващи продуктите, за които е регистрирана марката на жалбоподателя, проявяват висока степен на внимание и не подхождат с обичайното или дори рутинно внимание, поради което може да се заключи, че вниманието на средния потребител по отношение на процесните стоки е високо. Следва да се отчете и това, че по отношение на двете марки релевантният кръг потребители са различни, при което и пазарната реализация и за двете марки е различен. По-ранната марка е не само по-разпознаваема, а позната на по-голямата част от обществото – това следва от множеството кампании за популяризиране, които се правят в границите на ЕС, както и отделните представителства, които същата има в ДЧ. Отличителните белези на по-ранната марка, формата и цветът ѝ, макар и да не могат да се възпроизведат напълно в съзнанието на всеки един потребител, са познати на по-голямата част от населението на ЕС до степен на разпознаваемост, при което не би могло да се направи извод за свързване с друга марка – „V.“, особено когато се отнася до продажбата на скъпа стока, при която всеки един потребител би направил предварително проучване.

Поради тази причина объркване от потребителите между сравняваните марки по отношение на техния произход не може да има, доколкото съгласно европейската практика по въпроса, вероятността потребителят да повярва, че стоките произхождат от същото или от икономически свързани лица,

представлява вероятност от объркване.

Въз основа на това, както и съобразявайки гореизложеното, съдът приема, че за потребителите не съществува вероятност от объркване.

Предвид изложеното следва извода за неоснователност на жалбата, като обжалваното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски.

На основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 100.00 (сто) лева.

На заинтересованата страна, която активно участва на страната на ответника следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение, което се претендира. От представените доказателства – договор за правна помощ, платежно нареждане, проформа фактура и фактура се установява, че за адвокатска защита по делото са договорени и изплатени по банков път 3000 лева с ДДС. Съдът намира обаче, че направеното от процесуалния представител на оспорващото дружество възражение за прекомерност е основателно предвид липсата на фактическа и правна сложност на спора. В хода на съдебното производство е проведено едно съдебно заседание, като допълнителни доказателства относно фактите не са събирани. Предвид това съдът счита, че съобразно чл.78, ал.5 ГПК следва да присъди на заинтересованата страна по-нисък размер на разноските, близък до минимално предвидения в Наредба №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно по 700 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд - София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОТХЪРЛЯ жалбата на V. Т. Н. А., Ш., чрез адв. М. Д. Х. от АК-С. З., против Решение № 151/24.04.2020 г. на Председателя на Патентно ведомство на Република България, с което е оставена без уважение жалбата с вх. № 70115593/27.03.2019 г. срещу решение от 20.12.2018 г. на състав по опозиции за отхвърляне на опозицията срещу регистрацията на комбинирана марка с вх. № 138014 – “V.”.

ОСЪЖДА V. Т. Н. А., Ш., да заплати на Патентното ведомство на РБ, сумата от 100.00 (сто) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА V. Т. Н. А., Ш., да заплати на [фирма], [населено място], сумата от 700.00 (седемстотин) лева с ДДС – разноски по делото за адвокатска защита.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от

СЪЩОТО.

СЪДИЯ: